

Leki immunosupresyjne - ich znaczenie po zabiegu transplantacji.

Po zabiegu transplantacji podawane są Pacjentowi leki immunosupresyjne, których główną rolą jest obniżenie odporności organizmu. Układ odpornościowy będzie traktował przeszczepiony narząd jako obcy, stąd jest to działanie prewencyjne mające na celu zapobiegnięcie jego odrzucenia.

Systematyczne przyjmowanie leków jest obowiązkiem Pacjenta, który przeszedł zabieg transplantacji. Incydentalne przeoczenie pojedynczej dawki nie spowoduje groźnych następstw zdrowotnych, jednak należy unikać takich sytuacji.

W jaki sposób dbać o regularne przyjmowanie leków?

- Zaangażować i poprosić o kontrolę ze strony członka rodziny;
- Cyklicznie notować zużycia leków;
- Przygotowywać leki w pojemnikach z przegródkami na poszczególne pory dnia, dni tygodnia;
- Ustawić alarm w telefonie.

Powtarzające się nieregularności w przyjmowaniu leków immunosupresyjnych grożą odrzuceniem przeszczepionego narządu!

Schemat leczenia immunosupresyjnego ustalany jest w dniu transplantacji. Plan leczenia zazwyczaj obejmuje leki z trzech grup:

- Inhibitor kalcyneuryny – takrolimus lub cyklosporyna;
- Lek antyproliferacyjny – mykofenolan mofetylu, mykofenolan sodu, azatiopryna;
- Glikokortykosteroid (czyli „steryd”) – np. prednizon, metylprednizolon.

Niestety wszystkie leki mają swoje działania niepożądane. Duża liczba przyjmowanych leków zwłaszcza we wczesnym okresie po transplantacji, utrudnia ocenę objawów nietolerancji. Niektóre objawy niepożądane z czasem ustępują, inne mogą pojawić się nawet w odległym czasie po rozpoczęciu leczenia.

- Glikokortykosteroidy mogą powodować m.in.: zwiększenie masy ciała, wzmożony apetyt, łatwe siniaczenie się, cukrzycę;
- Takrolimus może powodować m.in.: neurotoksyczność (ból głowy, drżenia), niepokój, wypadanie włosów, biegunkę, cukrzycę;
- Cyklosporyna może powodować m.in.: ból głowy, nadciśnienie, hirsutyzm (nadmierne owłosienie typu męskiego u kobiet np. na twarzy), przerost dziąseł;
- Mykofenolany mogą powodować m.in.: bóle brzucha, biegunkę, nudności.

Na wszystkie działania niepożądane można mieć jednak wpływ – lekarz prowadzący będzie tak modyfikował dawki leków czy dobierał różne produkty lecznicze, by leczenie było dla Pacjenta jak najmniej dokuczliwe. Warto więc informować personel medyczny o swoich dolegliwościach

i wspólnie szukać rozwiązania.